

Suorakylvö on taitolaji siinä missä kyntökin

Laura Alakukku ja Hannu Mikkola, MTT

Suorakylvö kiinnostaa monia viljelijöitä. Suorakylvetty peltoala on kasvanut vauhdilla, sillä vuonna 2002 se oli 30 000 ha ja vuonna 2004 arvion mukaan lähes 150 000 ha. Jotta siirtyminen muokkauksesta suorakylvöön olisi hallittu, viljelijän on oltava valmis oppimaan ja soveltamaan uutta tietoa sekä muuttamaan aikaisempia työtapojaan.

Muokkauksesta luopuminen on suurin muutos peltoviljelyssä sitten auran siirtymisen. Suorakylvössä kasvusto perustetaan ilman edeltäviä muokkauksia esikasvin sänkeen. Kehittyneet suorakylvökoneet toimivat, vaikka maan pinnassa on olkea ja muuta kasvustojätettä. Maan muokkauksella on kuitenkin monia tehtäviä, jotka suorakylvössä on hoidettava jotenkin muuten. Esimerkiksi mekaaninen kuohkeutus korvataan suorakylvössä biologisella kuohkeutuksella ja mekaaninen rikkakasvien torjunta kemiallisella torjunnalla.

Uudet peltotyötavat käyttöön

Muokkauksesta luopuminen muuttaa peltoviljelysteemiä ja viljelyrutiineja monin tavoin. Puinti ei ole enää pelkkää sadon korjuuta, vaan sen yhteydessä valmistetaan kylvöalusta seuraavalle kasville. Oikea kylvöaika on yleensä myöhemmin kuin muokatulla pellolla ja se on opittava tunnistamaan muuten kuin maan väristä. Monivuotiset rikkakasvit, kuten juolavehneä, voivat vaatia suorakylvössä enemmän kemiallista torjuntaa kuin kynnettäessä.

Suorakylvömenetelmää käytettäessä on tärkeää ymmärtää, mitä maassa tapahtuu ja mihin biologisiin tekijöihin suorakylvön onnistuminen perustuu. Viljelytoimenpiteet on sopeutettava joustavasti pellon olosuhteiden ja vallitsevan tilanteen mukaan. Kaavamaisuuden välttäminen ja tarveharkinta ovat työssä avainsanoja. Kunkin toimenpiteen yhteydessä on punnittava sen tarpeellisuus ja taloudellinen hyöty. Jos pellolla on esimerkiksi syviä ajouria, ne pitää tasoittaa vaikkapa pintamuokkaamalla, jotta ne eivät haittaa seuraavaa kylvöä.

Tilan lähtökohdat ratkaisevat

Kyntö ja kevennetty muokkaus ovat toimivia menetelmiä, joista useimmilla on pitkä kokemus. Siirtyminen

suorakylvöön on päätettävä ja suunniteltava jokaisen tilan lähtökohdista. Se ei saa olla itseisarvo. Suorakylvöön siirryttäessä on mietittävä muun muassa sitä, miten se vaikuttaa viljelyn talouteen (kustannukset/hyödyt), miten suorakylvö sopii tilan viljelykiertoon, miten pellot sopivat suorakylvöön ja kannattaako käyttää urakoitsijaa vai hankkia oma kone. Suorakylvöön siirryttäessä on varauduttava myös epäonnistumisiin. Niiden syyt on selvitettävä ja virheistä on otettava oppia.

Perusasiat kuntoon ennen siirtymistä

Suorakylvöön siirryttäessä maan rakenteen ja ojituksen on oltava vähintään kohtalaisessa kunnossa. Perusparannuksia tehdään sellaisilla lohkoilla, jotka kärsivät pintavesiongelmista jo kynnettäessä. Myös maan peruskalkitus kannattaa tehdä ennen suorakylvöön siirtymistä.

Suorakylvetyt maan tiivistämistä on vältettävä tarkoin. Tämä on erityisen tärkeää ensimmäisinä suorakylvövuosina. Vähitellen suorakylvetty maa alkaa kantaa paremmin, koska se on luonnostaan tiiviimpää kuin muokattu maa. Tästä huolimatta määrällä pellolla ei kannata ajaa ja rengaspaine pidetään peltotöissä mahdollisimman pienenä.

Suorakylvö haastaa myös tutkijan

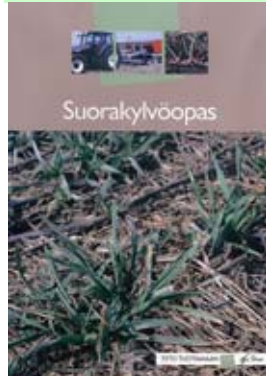
Suorakylvö on pitkäjänteinen haaste niin viljelijöille kuin tutkijoillekin. Meneillään on useita hankkeita, joissa selvitetään muun muassa suorakylvön ajoitusta, kasvinsuojelua, kevätiljalajien ja rypsin soveltuvuutta suorakylvöön, suorakylvön tekniikkaa ja taloutta sekä suorakylvöä kotieläintilalla. Lisäksi vertaillaan suorakylvökoneita. Tästä huolimatta avoimia kysymyksiä jää vielä paljon. Käytettävissä ei ole pitkäaikaisia tutkimustuloksia suorakylvön viljelykierroista, ympäristövaikutuksista, satovaikutuksista eli määrästä ja laadusta, kasvinsuojelutarpeista ja sen soveltuvuudesta kotieläintiloille. Näiden asioiden selvittäminen vaatii monialaista tutkimusta ja menetelmäkehitystä.

Lisätietoja: laura.alakukku@mtt.fi, hannu.j.mikkola@mtt.fi
puh. (03) 4188 2417, (09) 2242 5225

Opastusta suorakylvöön

Suorakylvöoppaaseen on koottu tämänhetkinen tieto menetelmän käyttöönoton edellytyksistä ja sen vaatimista viljelyteknisistä muutoksista. Kirjassa kerrotaan, miten suorakylvöön siirtyminen vaikuttaa maan rakenteeseen, pellon rikkakasvien, kasvitautien ja tuhoeläinten elinoloihin ja säilymiseen sekä kasvinsuojeluongelmien hallintaan. Myös menetelmän ympäristövaikutukset arvioidaan.

Oppaan avulla on mahdollista arvioida tilakohtaisesti, miten suorakylvömenetelmä sopii oman tilan pelloille ja tuotantorakenteeseen sekä miten työtapoja tulisi muuttaa suorakylvöön siirryttäessä. Keskeistä on tavanomaisen ja suorakylvömenetelmän kannattavuuden vertailu, joka auttaa tilakohtaisessa tarkastelussa ja suunnittelussa. Suorakylvöopas. Laura Alakukku ym. ProAgria Maaseutukeskusten Liitto. Tieto tuottamaan 107.

Hannu Mikkola

Suorakylvössä toimenpiteet on sopeutettava olosuhteiden mukaan. Suorakylvö ei saa olla järkevän muokkauksen este. Puimurin maahan painamat ajourat haittaavat suorakylvöä, jos niitä ei tasoiteta esimerkiksi sänkimuokkaamalla. Tällä loholla sopivin sänkimuokkausajankohta lienee ensi keväänä juuri ennen kylvöä.